

In de hemel!

*Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel,
u een evangelie zouden verkondigen,
anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt.
Galaten 1:8*

In de hemel!

Dean Braxton

Schrijver: Dean Braxton
Oorspronkelijke titel: In heaven!
Vertaling: Ellen Kaas

ISBN: 9789464802955
© 2023 Dean Braxton

Uitgeverij Brave New Books

De Bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan de Bijbel in de Herziene
Statenvertaling. Stichting HSV 2010

All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any form
without permission in writing from the author.

www.deanbraxton.com

Opgedragen aan mijn kinderen

Constance, Anthony, Marsha, Michael, Tiffany en Gabriel

Inhoudsopgave

Woorden vooraf.....	9
1. ‘Nee, het is niet je tijd’	13
2. Ik ben een gewoon mens	18
3. Alles is goed. ‘U hebt dit voor mij gedaan?!!’	21
4. In Hem blijven	27
5. Ik heb Jezus gezien	39
6. Mijn God is	44
7. Wat zag ik in de hemel?	47
8. God van wonderen	57
9. De ware poortwachter van de hemel	66
10. Medisch dossier en transcripties	69
11. Jezus wil dat alle mensen gered worden	74
12. Meer dan 600 hoorden van Deans wonder via de email.....	78
13. Wat Jezus mij vertelde over de kerk	83
14. Wat God doet met onze gebeden	89
15. Ik zag God de Vader op Zijn Troon.....	98
16. Aanbidding voor de Troon van God	103
17. De wezens in Gods schepping.....	113
18. Dit is niet ons thuis.....	120
19. Engelen	123
20. 8 dingen die me verteld werden over de eindtijd	128
21. Wat was ik in de hemel?	130
22. Wie ben ik nu na mijn ervaring in de hemel	132
23. Laatste opmerkingen	138
Toelichting hoofdstukken	143

(Zinnen met een *, refereren naar Bijbelteksten in de toelichting achterin het boek)

Woorden vooraf

Er wordt in de Bijbel veel geschreven over de hemel. Gelovigen hebben de betekenis ervan echter niet altijd begrepen omdat dit vaak verborgen zat in de tekst. Als je dit boek eenmaal hebt gelezen, zullen veel vragen beantwoord worden. Al meer dan 60 jaar leef ik met de Heer en het is altijd mijn verlangen geweest om te weten hoe het in de hemel is. God bracht Dean en Marilyn Braxton in mijn leven om me uit eerste hand te leren over de hemel.

Het was in 2007 dat ik Dean ontmoette op een Bijbelstudie waar hij was uitgenodigd om over zijn ervaringen te vertellen. Marilyn deelde haar kant van het verhaal, namelijk de strijd die ze had toen Dean in het ziekenhuis lag. En Dean vertelde over de hemel. Het eerste wat hij merkte was dat zijn geest direct wist waar hij heen zou gaan. Dank God dat we Thuis mogen komen in de hemel!

Kort daarna nodigde de voorganger van de gemeente, de heer Butler, Dean en Marilyn uit om hun verhaal te komen vertellen in de gemeente. We hielden contact en hebben nog uren met elkaar gepraat over zijn ervaringen en hoe ze passen in het Woord van God. Wat een heerlijk leven hebben we in het vooruitzicht!

Terwijl Dean in de hemel was, liet de Here hem veel zien en weten. Dit leidde tot twee dingen. Het eerste was dat hij niet terug wilde gaan naar de aarde. Wie zou dat wel willen? Het tweede was dat hij wist dat hij alles moest toetsen aan het Woord van God.

Beste lezer, als je dit boek leest, zul je bemoedigd, gezegend en versterkt worden in de Heer. Ik vertrouw erop dat dit boek je ook zal bemoedigen om mensen te bereiken voor Jezus. De tekenen die we om ons heen zien, vertellen ons dat de Heer spoedig terug komt.

Onze broeder in Christus,

John Cook,
Assistent voorganger By His Word Center
Tacoma, Washington

Door de jaren heen ben ik nooit echt onder de indruk geweest van hemelse ervaringen van mensen. Ik wist niet goed hoe ik ze moest rijmen met het Woord van God. Ongeveer twee jaar geleden introduceerde mijn assistent in de gemeente mij aan Dean Braxton en zijn ervaringen in de hemel. Deze keer werd ik wel overtuigd en wist me geroepen door de Heer om hem uit te nodigen in onze gemeente. Vanaf dat moment zijn Dean en zijn lieve vrouw, Marilyn, bij ons gebleven.

Ik voel mij echt gezegend dat Dean in mijn leven is gekomen en met de openbaringen die God hem heeft gegeven. Bij zijn beschrijving van de hemel, bevestigt hij vele Bijbelteksten. Ik ben deze teksten zelfs beter gaan begrijpen. Het heeft mijn leven veranderd. Dus ga ook mee op reis met Dean en zie hoe hij de Bijbel verbindt met alles wat hij ervaren heeft. Wees gezegend!

Jann T. Butler,
Voorganger By His Word Christian Centre
Tacoma, Washington

In de Bijbel lezen we verhalen van mensen die worden opgewekt uit de dood. Denk aan de weduwe van Sarefat (1 Kon.17:17-24), het dochtertje van Jaïrus (Mat.9:18-26), Lazarus (Joh.11:1-44) en natuurlijk de opstanding van Jezus zelf. Het zijn bijzondere verhalen die we menselijkerwijs niet kunnen verklaren. We kunnen het alleen maar toeschrijven als een wonder van God.

Dit boek gaat ook over zo'n verhaal waarvan je denkt dat het eigenlijk niet kan. Dean Braxton wordt op een dag ernstig ziek. In het ziekenhuis wordt hij lange tijd gereanimeerd. Maar hij komt weer bij en vertelt dat hij in de tussentijd een ervaring heeft gehad in de hemel.

Dit boek wil niet vertellen dat God iedereen geneest, als je maar hard genoeg bidt. Maar kennelijk doet God dit wel bij enkele mensen en geeft Hij sommigen zelfs een inkijkje in de hemel. We weten niet altijd waarom God dingen doet. Maar de gedachte komt in mij op dat God ons hiermee iets wil vertellen.

Je zult misschien opkijken van dingen in het boek en het kan soms wat vreemd aandoen. Maar aan de andere kant, in de Bijbel staan soms ook 'vreemde' dingen.

Boven alles gaat dit boek over God en over Jezus die voor onze zonden is gestorven en ook weer is opgestaan uit de dood. Het gaat over een heilige, liefdevolle God die leven geeft en die niets liever wil dan dat wij Thuis komen bij Hem.

Ellen Kaas,
Vertaler

1. ‘Nee, het is niet je tijd’

Wat herinner ik mij van de eerste keer dat ik voor Jezus kwam? Ik herinner me dat Hij zei: ‘Nee, het is niet je tijd. Ga terug.’* Ik had daar vrede mee. Dus ik vertrok om terug te gaan naar de aarde. Ik ging naar, wat ik noem, de rand van de hemel. Daar aangekomen, wist ik dat mijn lichaam op aarde nog niet klaar was om terug te gaan. Ik kan je niet vertellen hoe of waarom. Ik wist het gewoon. Ik ging weer terug naar de voeten van Jezus en onderweg keek ik mijn ogen uit in de hemel. Ik was ook in staat om te communiceren met een aantal wezens. Ik noem ze wezens omdat ze alles *zijn* waar God ze voor gemaakt heeft.

Voor de tweede keer kwam ik bij Jezus en nogmaals zei Hij: ‘Nee, het is niet je tijd. Ga terug.’ Deze keer klonk Zijn stem meer vastberaden. Het was of ik huilde van binnen. Maar ik ging weer terug. Nogmaals aangekomen aan de rand van de hemel, ervaarde ik iets waar je niet blij van wordt.

Aan de rand van de hemel is een dichte duisternis – een soort duisternis die je op de aarde niet zult tegenkomen.* Je zou het in je handen kunnen nemen. Ik denk niet dat ons aardse lichaam er doorheen zou komen. Zo dicht was het. Ik moest hier doorheen toen ik naar de hemel ging. En later, toen ik van de hemel weer terugkeerde naar de aarde, ging ik er weer doorheen. Ik wist dat het vol zat met demonen. Maar ik wist ook dat geen demon me aan kon raken want ik was een kind van God. Ik ervaarde hierin geen angst, ook niet toen ik weer terugkeerde naar de aarde.

De tweede keer dat ik dus de rand van de hemel bereikte, hoorde ik het geschreeuw van degenen die in de hel waren.* Ik hoorde het gegil en gekrijs van de pijn van gevallen schepsels (mensen) van God. Ik wist dat ik ze zou kunnen zien als ik over deze rand zou kijken. Maar ik had er geen behoefte aan. Het was niet de wil van Jezus voor mensen om daar te zijn. En aangezien het niet Zijn wil was, was het ook niet Zijn wil dat ik daarnaar zou kijken. Daaraan terugdenken, maakt me nog steeds erg verdrietig.

Nadat ik voor de tweede keer aan de rand van de hemel was gekomen, ben ik voor de derde keer teruggegaan naar de voeten van Jezus. Ik ben daarbij door verschillende delen van de hemel gegaan en heb met nog meer schepselen van God kunnen communiceren. Toen ik voor de derde keer voor Hem kwam, zei Hij weer: ‘Nee, het is niet je tijd, ga terug!’ Hij klonk nu streng. En weer leek het alsof ik huilde van binnen als een baby. Het zijn de enige woorden die ik letterlijk van Hem kon horen. De andere manier waarop Hij met mij communiceerde, was bijna dezelfde manier waarop een computer informatie ontvangt. Hij keek naar mij en legde informatie in mij die Hij mij wilde geven. Ik herinner me dat Hij allerlei soorten informatie in mij ‘downloadde’, terwijl ik in Zijn ogen keek. En nog steeds ontvang ik nieuwe informatie en inzichten. Ik ontdek nieuwe manieren om uit te leggen wat ik zag. Ik begrijp de dingen in de Bijbel zoals ik ze nooit eerder begrepen heb. Zelfs als ik dit opschrijf, komen er nieuwe inzichten in mij op. En dat kan ik weer gebruiken om uit te leggen wat er met mij is gebeurd.

De pijn in mijn zij

In de tijd dat dit alles gebeurde, was ik leidinggevende op twee afdelingen van de jeugdreclassering in Seattle, Washington. De ene afdeling begeleidt verslaafde jongeren en de andere afdeling jongeren met psychische problemen. Op deze dag werkte ik op de afdeling Verslavingszorg. Op de ochtenden voor een hoorzitting, bespreekt een team van professionals de jongeren die die dag moeten voorkomen. In het team zit een rechter, een gerechtsdeurwaarder, een gevangenismedewerker, een openbare aanklager, een advocaat, een politiemedewerker, een persoonlijk begeleider, een begeleider van de geestelijke gezondheidszorg en van de verslavingszorg, twee proeftijdbegeleiders en mijzelf als leidinggevende.

Op donderdag 4 mei 2006 reed ik naar mijn werk. Ik merkte dat ik pijn had in mijn zij. Ik had dit al eens eerder gehad maar deze keer ging het niet over. Toch ging ik ervan uit dat de pijn wel weer over zou gaan als ik op mijn werk was en even zou gaan liggen. Zeven uur in de ochtend kwam ik aan op mijn werk.

Ik ging naar het toilet om me wat op te frissen. Op mijn kantoor aangekomen, ging ik even liggen. Maar het hielp niet. Ik wist dat ik last had van nierstenen en dat daar de pijn vandaan kwam. Normaal ging het vanzelf weer over maar deze keer niet. Ik besloot om weer terug te gaan naar huis. Ik verliet het gebouw, informeerde de bewaker over mijn ziek-zijn en vroeg of hij mijn collega's daarover wilde informeren. Op de parkeerplaats kwam ik nog een collega tegen en vroeg haar of ze wat snacks wilde regelen voor de vergadering omdat ik weer naar huis ging.

Op weg naar het ziekenhuis

De rit naar huis was zo'n drie kwartier tot een uur. Op de weg terug moest ik een paar keer overgeven. Thuisgekomen had ik nog steeds veel pijn.

Ik ging weer liggen maar de pijn werd niet minder. Ik besloot naar de Eerste Hulp te gaan van het ziekenhuis. Daar aangekomen, hield ik het niet meer uit van de pijn en vertelde de medewerkers dat ik vermoedelijk last had van nierstenen. Ze namen me gelijk op in een kamer en gaven me pijnstillers. Ik was niet gewend om medicijnen in te nemen. Ik kon me ook niet herinneren dat ik me de laatste drie jaar ziek had gemeld. Mijn vrouw Marilyn kwam en praatte met de dokter over mijn probleem. Hij bevestigde dat ik meerdere nierstenen had waarvan er één vast zat hoog in mijn rechterzij. Deze veroorzaakte alle problemen. De dokter besloot om mij gelijk de volgende dag te gaan opereren en wilde dat ik die nacht in het ziekenhuis zou blijven.

Nierstenen worden behandeld met een niersteenvergruizer. Een apparaat dat geluidsgolven uitzendt waardoor de nierstenen uit elkaar vallen en gemakkelijk kunnen worden uitgeplast. Dit apparaat zou de volgende dag beschikbaar zijn. En de dokter wilde me de volgende dag met het apparaat gaan behandelen.

Een eenvoudige operatie

We zouden eigenlijk die avond voor familiebezoek naar Texas gaan. En dan met onze zoon Gabriel weer teruggaan, die op een bijbelschool zat in Texas. Marilyn moest even verwerken dat ik opeens in het ziekenhuis lag maar ook dat het familiebezoek niet door kon gaan. Met behulp van een vriend wist ze de vlucht om te zetten naar 8 mei. Dus alles was geregeld. Het zou een eenvoudige operatie worden en de volgende dag zou ik weer naar huis gaan. Dat was tenminste mijn veronderstelling. Vier jaar geleden had ik dezelfde operatie gehad en kon toen dezelfde dag weer naar huis.

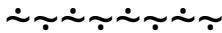
Zeven dagen later werd ik wakker op de Intensive Care van een ander ziekenhuis en vroeg me af: ‘Wat is er gebeurd!?’ (Verderop in dit boek zal mijn vrouw vertellen wat er in die tussentijd allemaal is gebeurd) Alles wat ik mij kan herinneren, is dat de dokters en verpleegkundigen me na de operatie zuurstof wilden geven omdat ik niet kon ademen. Ze wilden een PICC-lijn in mij aanbrengen. Dat is een infuus dat in de ader van de bovenarm geplaatst wordt om medicijnen toe te dienen. Ik ging daarmee akkoord en tekende daarvoor een papier.

Toen de beademingsbuis uit mijn mond werd gehaald, keek ik naar mijn ouders en oudere broer en vertelde hen dat ik Jezus drie keer had gezien. Ik wist dat ik was doodgegaan en door gebed weer tot leven was gekomen, het gebed van vele mensen die geloofden dat Jezus mij zou genezen. Later kwam ik erachter dat het ziekenhuispersoneel mij een uur en 45 minuten had gereanimeerd.

Hoe lang ik bij Jezus was, kan ik niet zeggen. Het leek lang en het leek kort. Maar ik weet dit: ALLES IS GOED waar Jezus is en ER IS NIETS VERKEERD!* Er zijn mensen die zeggen dat het vredig is maar het stijgt ver boven de vrede uit die wij kennen want er is niets van waaruit die vrede er hoeft te zijn.* Toen ik voor het eerst in de hemel kwam en neerknielde voor Jezus, kon ik alleen maar zeggen: ‘U HEBT DIT VOOR MIJ GEDAAN?!! DANK U, DANK U, DANK U, DANK U, DANK U EN DANK U!!’* Ik had hiermee door kunnen gaan voor nog eens 3.000 jaar en dan nog zou ik er niet mee willen ophouden. Jezus is Licht en degenen die zich hebben verzoend met Hem, kunnen Hem zien.

Hij is lichter dan de middagzon, maar we kunnen Hem nog steeds zien, als je je VERZOEND hebt met Hem. Er is nog veel meer te vertellen maar dat kan nog even wachten. Alles wat ik voor nu te zeggen heb is: ALLES - WAS - GOED!!

2. Ik ben een gewoon mens

Voordat we verder gaan in dit boek, wil ik iedereen laten weten dat ik een gewoon mens ben. Ik ben niet teruggezonden met één of andere superheldkracht. Ik heb dezelfde Heilige Geest in mij als ieder ander mens die Jezus kent als Heer en Redder. Sommige mensen hebben geprobeerd om me te behandelen als een speciaal iemand om wat ik heb meegemaakt. Mensen zeggen weleens dat ik gelukkig en gezegend ben dat ik naar de hemel ben gegaan en weer terug omdat ik Jezus heb gezien en God, de Vader. Maar ik ben teruggezonden om hetzelfde te doen als ieder ander die Jezus heeft aangenomen als Heer en Redder.* God heeft ieder van ons de opdracht gegeven om mensen te vertellen over Jezus en te delen hoeveel Hij van hen houdt. Ik ben niet anders dan ieder ander die van Jezus houdt.

Laten we kijken naar het verhaal over Thomas in het boek Johannes.

Johannes 20:24-29 (HSV)

‘En Thomas, een van de twaalf, Didymus genoemd, was niet bij hen toen Jezus daar kwam.

De andere discipelen dan zeiden tegen hem: Wij hebben de Heere gezien. Maar hij zei tegen hen: Als ik in Zijn handen niet het litteken van de spijkers zie, en mijn vinger niet steek in het litteken van de spijkers, en mijn hand niet steek in Zijn zij, zal ik beslist niet geloven.

En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen en Thomas was bij hen. Jezus kwam terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zei: Vrede zij u.

Daarna zei Hij tegen Thomas: Kom hier met uw vinger en bekijk Mijn handen, en kom hier met uw hand en steek die in Mijn zij; en wees niet ongelovig, maar gelovig. En Thomas antwoordde en zei tegen Hem: Mijn Heere en mijn God!

Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven.'

Thomas geloofde NADAT hij Jezus had gezien. En Jezus zei tegen hem: 'Thomas, omdat je Mij gezien hebt, geloof je Mij. Zalig zijn zij die niet hebben gezien en toch geloven.' Iedereen die *niet* Jezus gezien heeft zoals ik Hem gezien heb en toch gelooft, is zalig omdat Jezus dit zegt. Als je Jezus kent als Heer en Redder, ben je zalig, zalig en nog eens zalig.

We hebben allemaal dezelfde taak te volbrengen hier op aarde en dat is om zoveel mogelijk mensen te vertellen over onze Heer en Redder Jezus Christus.

Wat er echt toe doet, is dat je er bent!

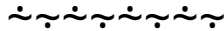
Als je mij of mijn verhaal niet gelooft, dan is dat ok. Het belangrijkste is dat je naar de hemel gaat. En als je daarheen gaat, dan zul je de hemel zelf zien. Het maakt zelfs niet uit of ik gelijk heb. Wat uitmaakt, is dat jij er bent!*

Ik ben er achter gekomen dat ikzelf niemand in de hemel kan brengen of er vanaf kan brengen. Niemand op aarde kan dat. Het is alleen Jezus. Echt, alles gaat om Hem. Ik hoef daarom niets te presteren om in de hemel te komen en jij hoeft ook niets te presteren.* Iemand die is aangenomen door God, wil Hem dienen omdat hij van Hem houdt en niet om er zelf beter van te worden. Zij verkondigen Zijn naam omdat zij van Hem houden. Ze wandelen op Zijn wegen vanwege de liefde die ze hebben voor Hem.

Dus nogmaals, als je na het lezen van dit boek, het moeilijk vindt om mij te geloven, dan is dat ok. Veel dingen waarover ik schrijf, zullen je niet in de hemel brengen of er van af brengen. Veel van de overtuigingen die kerken onderling kunnen verdelen, zullen niet veranderen aan het feit of we naar de hemel gaan of niet. Ik geloof wel dat sommige overtuigingen je kunnen afhouden om een betere getuige te zijn van Jezus, maar het zal ons niet afhouden van de hemel.

Jezus kijkt echt naar je hart. Er zijn veel mensen die ik in de hemel heb gezien en waarvan ik het niet verwachtte. En veel waarvan ik het wél verwachtte maar die ik niet heb gezien. Jezus kent het hart van een mens.* Alles wat ik kan zeggen is dit: toen Hij naar mij keek, zag Hij Zichzelf en ik werd toegelaten in de hemel.*

3. Alles is goed. ‘U hebt dit voor mij gedaan?!!’

Toen de dokter voor het eerst de beademingsbuis uit mijn mond haalde, keek ik op naar de persoon die naast mijn bed zat en hoorde dat hij een lied zong over Jezus. Het was Anthony, een vriend, wiens werk in het ziekenhuis bestond uit het assisteren met de beademingsapparaten. Hij en zijn vrouw Monique, waren goede vrienden van ons geworden sinds we elkaar in februari hadden ontmoet. Toen ik voor het eerst weer diep ademhaalde, was het alsof ik uit het water kwam. Ik wist dat ik was doodgegaan. Ik keek naar Anthony en zei: ‘Anthony, ik heb Jezus gezien! Dit moet je aan Monique vertellen en aan je kerk. Je hoeft niet te hopen dat Jezus er is. Hij is echt. Ik heb Hem gezien!’ Alles wat ik hem hoorde zeggen met een zware stem, was ‘Yeah’. Ik zag een grote glimlach op zijn gezicht en elke keer wanneer ik mijzelf herhaalde, raakte hij ontroerd. ‘Ik zag Jezus!’ Ik vertelde het hem keer op keer.

Er moet iets goed zijn misgegaan!

Daarna kwam mijn familie in de kamer. Tot die tijd wist ik nog niet wat er echt met mij gebeurd was en waarom ik was doodgegaan. Toen ik mijn ouders door het gordijn van de Intensive Care zag komen, zei ik tegen mezelf: ‘Er moet iets goed zijn misgegaan’. Want ik wist dat de dokters niet zomaar familie van ver zouden laten komen, tenzij de patiënt in levensgevaar was of zou sterven.

Mijn ouders wonen in een kleine stad in Californië, genaamd Atwater. En ik herinnerde me dat ze in die dagen op bezoek waren bij mijn moeders zus in Texas. Ik wist dat ze een lange weg hadden afgelegd om mij te zien. Dus toen ik ze door die gordijnen zag komen, wist ik dat ik in grote problemen was geweest. En toen ik mijn oudste broer door de gordijnen zag komen, wist ik helemaal dat er iets was misgegaan! Hij woonde ook in Californië.

Mijn moeder kwam aan de linkerkant van het bed. Mijn vader stopte aan het voeteneind en mijn broer kwam aan de rechterkant van het bed.

Ik keek naar mijn moeder en zei: 'Mam, ik heb Jezus drie keer gezien. De eerste keer zei Hij: nee, het is niet je tijd. Ga terug.' Jezus zei de tweede keer: nee, het is niet je tijd. Ga terug.' En ik vervolgde, 'Jezus zei een derde keer tegen mij: NEE, HET IS NIET JE TIJD. GA TERUG!' En ik vertelde dat ik toen moest huilen van binnen. Ze glimlachten bij mijn woorden. Ik had ook woorden gekregen van Jezus die voor hen persoonlijk bestemd waren. Ik kan niet vertellen wat deze woorden waren. Ze waren de enigen die ik dat kon vertellen. Ik vertelde hen het verhaal van Jezus die ik drie keer gezien had. En dat Hij me vertelde dat het niet mijn tijd was en dat ik weer terug moest gaan. Ik bleef het maar herhalen.

Dank U, dank U, dank U....

Ik herhaal nog een keer dat ik weet dat alles GOED is waar Jezus is en dat er niets verkeerd is.* Er wordt weleens gezegd dat het in de hemel vredig zal zijn. Maar het stijgt ver boven de vrede uit die wij kennen want er is niets van waaruit die vrede er hoeft te zijn.*

Toen ik voor het eerst voor Jezus kwam, was alles wat ik zeggen kon: 'U DEED DIT VOOR MIJ?!! DANK U, DANK U, DANK U, DANK U, DANK U, DANK U, DANK U!'* Ik had hiermee door kunnen gaan voor nog eens 3.000 jaar en dan nog zou ik er niet mee willen ophouden. Jezus is Licht en degenen die zich hebben verzoend met Hem, kunnen Hem zien. Hij is lichter dan de zon, maar we kunnen Hem nog steeds aankijken.